

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/85/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113208101
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113208101.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľky: L. W., M.. XX.XX.XXXX, Q. T. D. XXXX/X, Ž., právne zastúpená JUDr. Ing. Martin Chlapík, s.r.o., Sládkovičova 13, Žilina, proti odporcovi: L. W.M., M.. XX.XX.XXXX, Q. T. D. XXXX/X, Ž., o úplné vylúčenie odporcu z užívania bytu,

rozhodol:

Súd úplne vylučuje odporcu z užívania trojizbového bytu č.1 nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu s.č. XXXX na Ul. T. D. F. Ž., postaveného na pozemku parc.č. XXXX/X, v k.ú. Ž., evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 139,82 Eur titulom trov právneho zastúpenia a vo výške 66,- Eur titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania a za návrh na nariadenie predbežného opatrenia, a to na účet právneho zástupcu navrhovateľky v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O zaplatení súdneho poplatku za návrh súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa žalobným návrhom na začatie konania zo dňa 13.03.2013, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 13.03.2013 domáhala úplného vylúčenia odporcu z predmetného bytu. Svoj návrh odôvodnila tým, že ďalšie spoluzitie s odporcom v jednej domácnosti považuje za neznesiteľné, nakoľko zo strany odporcu je vystavovaná dlhodobému násiliu, pričom odporca bol v minulosti aj trestne stíhaný za násilie voči nej .

K návrhu pripojila čiastočný výpis z LV č. XXXX; lekárske správy.

Dňa 11.02.2013 bol súdu doručený návrh na nariadenie predbežného opatrenia vedený pod č.k. XXC/XX/XXXX, ktorým navrhovateľka žiadala odporcovi uložiť, aby dočasne nevstupoval do predmetného bytu, a to z dôvodov uvedených v návrhu.

Súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel uznesením zo dňa 12.02.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2013.

Na základe uvedených skutočností súd nariadil ústne pojednávania, na ktoré boli predvolaní všetci účastníci.

Súd v zmysle § 122 a nasl. O.s.p. vykonal dokazovanie, a to výsluchom navrhovateľky a odporcu, vyjadrením sa právneho zástupcu navrhovateľky, ako aj prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu, a to predovšetkým čiastočný výpis z LV č. XXXX; lekárske správy; rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 09.01.2014, č.k. XXT/XXX/XXXX, ako aj pripojený spis XXC/XX/XXXX, rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 02.05.2013, č.k. XC/X/XXXX.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Podľa listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. Ž.I., mal súd zistené, že účastníci konania sú bezpodieloví spoluvlastníci predmetného trojizbového bytu č.X nachádzajúceho sa na prízemí bytového domu s.. XXXX na Ul. T. D. F. Ž., postaveného na pozemku parc.č. XXXX/X, v k.ú. Ž..

Podľa uvedenia navrhovateľky odporca ju pod vplyvom alkoholu fyzicky napádal, ako aj ich deti, jeho alkoholické excesy stupňovali, boli čoraz intenzívnejšie. Odporca aj bol na protialkoholickom liečení, ale nevydržal abstinovať. Neustále vulgarizmy, urážky, ponižovania a ničenie majetku negatívne ovplyvňuje jej zdravie a ich detí. Žije v neustálom strachu, že im ublíži alebo sa doma zadusí zvratkami.

Obáva sa, že keby zdieľali spoločnú domácnosť, odporcove násilné prejavy budú ešte intenzívnejšie. Odporca sa jej neustále vyhrážal, dokonca v auguste 2012 ju s deťmi nepustil do bytu. Má z neho strach. Odporca sa často vracia domov v noci, keď ich budí, vykrikuje, je hlučný a keď ich zbadá, má záchvat zúrivosti. Navrhovateľka preto nemôže v noci spať, je vyčerpaná, v práci sa nemôže sústrediť. Bola nútená preto vyhľadať odbornú psychiatrickú pomoc. Zvýšil sa jej krvný tlak.

Podľa uvedenia navrhovateľky pokračovať v spoločnom spoluzití s odporcom v jednej domácnosti je pre ňu neznesiteľné, pričom z toho dôvodu aj podala návrh na rozvod, ktoré sa viedlo na tunajšom súde v konaní XC/X/XXXX.

Navrhovateľka uviedla, že odporca od nariadenia predbežného opatrenia v konaní XXC/XX/XXXX, s odporcom nie je v spoločnej domácnosti.

Odporca potvrdil, že bol závislý na alkohole, dokonca bol na protialkoholickom liečení, po ktorom vydržal 6 rokov nepiť, ale zo strany navrhovateľky nemal žiadnu podporu, keďže keď vrátil z liečenia, musel spať v inej izbe na nafukovačke. Uviedol, že sa o rodinu finančne staral a v súčasnosti nepije už cca 1 rok a ani piť nebude. 4o sa týka trestného stíhania, k tomu uviedol, že všetko bolo vykonštruované, bol vyprovokovaný a so všetkým súhlasil, aby mal už pokoj. Uviedol, že ak ho navrhovateľka nechce, tak za ňou nepôjde.

Súd mal zistené, že manželstvo účastníkov konania bolo rozsudkom v konaní XC/X/XXXX rozvedené, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.05.2013. Dôvody návrhu na rozvod boli totožné.

Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania zatiaľ nebolo vypořiadané.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 09.01.2014, č.k. XXT/XXX/XXXX bola schválená dohoda o vine a treste zo dňa 09.09.2013 uzavretá medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry v Žiline a odporcom ako obvineným. Z výroku je zrejmé, že odporca súhlasil s vinou, že týral blízku osobu spôsobujúc jej psychické utrpenie vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozuje jej psychické zdravie a bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, čím spáchal týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, nakoľko asi od polovice roka 2006 do 04.02.2013, čoraz častejšie a intenzívnejšie asi od roku 2010, v mieste svojho trvalého bydliska v priestoroch predmetného bytu, pod vplyvom alkoholu a niekedy i v triezvom stave, opakovane vulgárne nadával navrhovateľke, v stave opitosti viackrát močil a zvracal na podlahu a sedačku v obývacej izbe, keď navrhovateľka varila, tak jej vypínal sporák, že míňa elektrinu, vyhrážal sa jej, pričom aj ich syn C. opakovane navrhovateľku pred odporcom chránil a vždy sa snažil byť doma, keď bol odporca doma pod vplyvom alkoholu, pričom i jemu odporca vulgárne nadával, odporca bol hlučný, navrhovateľka nemohla

spať, ako ani deti, ktoré chodili nevyspaté do školy. Odporca bol pod vplyvom alkoholu agresívny, v dôsledku čoho sa navrhovateľka začala báť byť doma sama, žila s deťmi v neustálom strese a napätí, odporca sa im viackrát vyhrážal, že ich zabije „devinou“, pričom správanie odporcu voči navrhovateľke a ich deťom viedlo k neurotickej dekompenzácii osobnosti, spúšťalo u nej emočnú a afektívnu labilitu, intrapsychickú tenziu, vyvolávalo strach, obavu, zvýšenú hladinu úzkosti a vyústilo do nešpecifikovanej úzkostnej poruchy a adaptačných porúch s následným zvýšením krvného tlaku a narušením kontinuity spánku, pričom u ich syna Lukáša správanie odporcu vyvolávalo pocit úzkosti, strachu o matku, o seba, anticipačná úzkosť, čo sa bude diať, keď odporca príde domov pod vplyvom alkoholu.

Z odôvodnenia vyplýva, že na verejnom zasadnutí dňa 09.01.2014 na všetky položené otázky za účelom zistenia, či odporca rozumie návrhu, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ..., odporca odpovedal na všetky otázky „áno“.

Súd zistil, že odporca bol uznaný vinným aj Trestným rozkazom zo dňa 22.06.2005 č.k. XT/XXX/XXXX zo spáchania pokračovacieho trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, pričom z výroku vyplýva, že ho mal dopustiť voči navrhovateľke, keďže ju škrtil, fyzicky ju napadol, od čoho upustil, až keď ho prosil ich 11-ročný syn, taktiež sa navrhovateľke vyhrážal, vulgárne jej nadával, napadol ju, na čo navrhovateľka zo strach pred ním ušla z bytu.

Podľa záverov posudku v trestnej veci odporcu je u odporcu syndróm závislosti na alkohole v zmysle choroby (znížená kontrola v požívaní alkoholických nápojov, neschopnosť abstinencie,...) Ak je v záťaži, správa sa impulzívne, nezvažuje racionálne možné následky svojho konania, môže sa objaviť agresivita, hlavne verbálna, vyvíja tlak na okolie. Bagatelizácia pitia.

Odporca na pojednávaní tvrdil, že nepije, ani piť nebude, dokonca chodí na psychiatrickú ambulanciu.

Na to právny zástupca navrhovateľky správne poukázal, že také sľuby odporca dával aj v konaní XXC/XXX/XXXX o vylúčenie z užívania bytu, avšak súd žalobu zamietol s tým, že dal možnosť obnoviť vzťah účastníkov konania, avšak odporca túto možnosť nevyužil.

Taktiež poukázal na to, že odporcove konanie v súčasnosti je z dôvodu uloženého trestu.

Z uvedeného je zrejmé, že odporcove konanie sa opakuje, dokonca vydržal 6 rokov abstinovať.

Z predložených listín však vyplýva, že odporca sa neprimerane správal predovšetkým pod vplyvom alkoholu, ale aj v triezvom stave, čo vyplýva aj z výroku rozhodnutia zo dňa 09.01.2014.

Pokiaľ odporca tvrdí, že všetky trestné konania boli len vykonštruované a vyprovokované, súd posúdil toto jeho tvrdenie len za účelovú obranu, nakoľko jednak bol právoplatne uznaný vinným Trestným rozkazom vyššie uvedeným, ako aj rozhodnutím z 09.01.2014, v rámci ktorého sám výslovne uviedol, že rozumie, čo sa mu dáva za vinu a súhlasí s dohodou o vine a treste.

Odporca nepriamo dal za vinu aj navrhovateľke, keď tvrdil, že nemal žiadnu podporu z jej strany, keďže musel spať na nafukovačke.

Takéto jeho tvrdenie je však neobjektívne z jeho strany, nakoľko predsa keď niekoľko rokov sa neprimerane správa voči navrhovateľke a ich synom, vulgárne im nadáva, vyhráža sa, napáda navrhovateľku, ničí majetok v ich byte (vracia a močí na podlahu, sedačku,...), je pravdepodobné citové odlúčenie, a pod. zo strany jeho spolubývajúcich, zo strany navrhovateľky ako jeho vtedajšej manželky a nemôže očakávať z jej strany po tom všetkom, čo zažila, okamžitú náklonnosť. Je prirodzené, že došlo minimálne zo strany navrhovateľky k odcudzeniu, čo vyústilo až do rozvodu ich manželstva v konaní XC/X/XXXX

Z rozsudku, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, vyplýva, navrhovateľka podala návrh na rozvod aj z dôvodu, že odporca od roku 1990 začal vo väčšej miere požívať alkohol, urážal ju, ponižoval, fyzicky napadol.

S poukazom na všetky vykonané dôkazy, ako aj na tvrdenia účastníkov konania a na správanie odporcu za posledných niekoľko rokov, súd neuveril jeho sľubom. Tvrdenie odporcu, že nepije, navštevuje kluby,...., súd nespochybnil, avšak súd poukazuje na to, že súčasné správanie odporcu vyplýva z uloženého trestu - trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov, pričom odporcovi bola uložená povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom, a to 1x za mesiac počas 18 mesiacov a taktiež bolo uložené odporcovi obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov na verejnosti, ako i v domácom prostredí, a to počas skúšobnej doby.

Teda je v záujme odporcu nepožívať alkoholické nápoje, v opačnom prípade by došlo k výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky.

To, že teraz sa voči navrhovateľke, či ich synom, ničoho obdobného nedopúšťa, je v dôsledku citovaného rozhodnutia (XXT/XXX/XXXX), ako aj nariadením predbežného opatrenia, v dôsledku čoho odporca nevstupuje do ich bytu.

Teda uvedené rozhodnutia bránia odporcovi žiť v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou v predmetnom byte a dopúšťať sa voči nej neprimeraného konania.

Vzhľadom na predchádzajúce opakované správanie odporcu, a to aj po odsúdení Trestným rozkazom zo dňa 22.06.2005, je nízky predpoklad, že by odporca sa zdržal obdobného konania, pokiaľ by mu neboli uložené povinnosti spolu s trestom rozhodnutím Okresného súdu Žilina z 09.01.2014, ako aj nariadeným predbežným opatrením v konaní XXC/XX/XXXX.

Zároveň súd zdôrazňuje, že podľa výroku citovaného rozhodnutia z 09.01.2014, č.k. XXT/XXX/XXXX, odporca sa dopúšťať konania voči navrhovateľke aj v triezvom stave.

Podľa § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy navzájom, ako aj každý jednotlivu v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že zo strany odporcu viackrát došlo k násilliu fyzickému a hlavne k psychickému a naďalej je hrozba takého násillia zo strany odporcu voči navrhovateľke, a to bez ohľadu na rozhodnutie z 09.01.2014, č.k. XXT/XXX/XXXX.

Preto na základe uvedených skutočností s poukazom na to, že predmetný byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania a je nepochybné konanie odporcu naplňajúce podmienky pre fyzické a psychické násillie voči navrhovateľke, ako aj ich synom, čo nepochybne preukazuje najmä rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 09.01.2014, č.k. XXT/XXX/XXXX, ako aj Trestný rozkaz zo dňa 22.06.2005, XT/XXX/XXXX, či dôvody rozvodu manželstva, či nariadené predbežné opatrenie v konaní XXC/XX/XXXX, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to v zmysle § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka.

Súd nepovažoval za primerané iba obmedzenie užívacieho práva odporcu.

Je nepochybné, že odporca má rovnaké vlastnícke právo k predmetnému bytu ako aj navrhovateľka, keďže byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva. Avšak odporca svojím doterajším správaním spôsobil stav, ktorý dovoľuje navrhovateľke využiť zákonnú ochranu v zmysle § 146 Občianskeho zákonníka. Právo navrhovateľky a jej detí na ich ochranu, ako aj ich právo na zdravie, je silnejšie pred vlastníckym právom odporcu. Navrhovateľka má dokonca dosť narušený zdravotný stav v dôsledku predchádzajúceho správania sa odporcu v ich spoločnej domácnosti a pokračovaniu tomu bolo nutné zamedziť.

Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako bolo uvedené, pričom vykonané dokazovanie bolo postačujúce pre zistenie skutkového stavu, pričom účastníci konania nenavrhovali žiadne ďalšie dokazovanie..

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko súd návrhu navrhovateľky vyhovel, navrhovateľka bola úspešným účastníkom v tomto konaní a prináleží jej náhrada trov konania voči neúspešnému účastníkovi t.j. odporcovi, s poukazom na cit. ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by navrhovateľke ako úspešnému účastníkovi v konaní nepriznal náhradu trov konania voči odporcovi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Právny zástupca navrhovateľky si v podaní zo dňa 28.04.2014 uplatnil a vyčíslił náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia v sume 205,82 eur za 2 úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia, 2/ účasť na pojednávaní, 2 x suma 61,87 eur + 2 x režijný paušál v sume 8,04 eur + súdne poplatky: za návrh na nariadenie predbežného opatrenia suma 16,50 eur, za žalobu suma 49,50 eur.

V zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, súd preskúmal navrhovateľkou uplatnené právo na náhradu trov konania a priznal jej titulom trov konania sumu 205,82 eur pozostávajúce:

1. za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 10 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a) cit. vyhl. sumu 61,87 eur + režijný paušál podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. v sume 8,04 eur, spolu suma 69,91 eur,
2. za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 24.04.2014 podľa § 10 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. sumu 61,87 eur + režijný paušál podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. v sume 8,04 eur, spolu suma 69,91 eur,
3. náhrada súdneho poplatku za návrh v sume 49,50 eur a za návrh na nariadenie predbežného opatrenia suma 16,50 eur (v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/49/2013).

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Na základe uvedeného je odporca povinný nahradiť navrhovateľke podľa § 149 ods. 1 O.s.p. trovy konania - titulom trov právneho zastúpenia sumu 139,82 eur a titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania a súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia spolu sumu 66,- eur (49,50 eur + suma 16,50 eur), a to na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Podľa § 2 ods. 2, prvej vety zákona č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Keďže navrhovateľka bola uznesením č.k. 18C/85/2013-15 zo dňa 25.04.2013 oslobodená od súdnych poplatkov v rozsahu 50 %, súd s poukazom na citované zákonné ustanovenie rozhodne o doplatení súdneho poplatku samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 OSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané - každý rovnopis vlastnou rukou, pri právnických osobách opatrený podpisom osoby oprávnenej konať za subjekt, ako aj odtlačkom razítka a datované) tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).